

157. Mindenkoron áldom az én Uramat

Zsolt 34

szöveg: Sztárai M., Komjáti, 1574 | dallam: Debrecen, 1778

E c#m H E D E hm C#7 f#m /A E/H H7 E
E H E A E E/G# A E/H H7 E

1. Min-den-ko-ron ál-dom az én U - ra-mat, Ki-től vá-rom én min-den ol-tal - ma-mat.

c#m f#m/A F#/A# H F#7 H /A E/G# A f#m7-5 E/H H7 E
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E

Ben-ne ve-tem min-den bi-zo-dal-ma-mat; Min-den-ko-ron di-csé-rem mint U - ra-mat.

E H E A E E/G# A E/H H7 E
2. Igen vigad és örvendez én lelkem, Az Istennek segedelmét hogy kérem,
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E
Nyomorultak meghallják, azt öröndem, Vigadjanak Istenben, arra intem.

E H E A E E/G# A E/H H7 E
3. Én, mikoron Istenhez kiáltottam, Kegyelmesen tőle meghallgat-tattam,
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E
Őáltala hamar megszaba-dul-tam, Háborúságimban is megtar - tattam.

E H E A E E/G# A E/H H7 E
4. Lám, Istennek angyala mind tábort jár, Az istenfélő emberek kö - rül jár.
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E
Az Istentől azért ki oltalmat vár, Utjaiban mindenütt az nagy jól jár.

E H E A E E/G# A E/H H7 E
5. Segítségül azért Istent hívjátok, Ő jóvoltát kóstoljátok, lássá-tok!
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E
Igen nagy, jó, azt bizonytal tud-já-tok: Benne bízó emberek mind bol-do-gok.

E H E A E E/G# A E/H H7 E
 6. Valamíglén élsz ez árnyékvilágban, Szántszándékkal ne élj a gonoszságban,
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E
 Sőt, életed foglaljad minden jó-ban, Hogy lakozzál Istennek oltal-má-ban.

E H E A E E/G# A E/H H7 E
 7. Sok jók közt a békességet szeressed, És éltedben mindenkör azt ke - ressed;
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E
 E világnak békességét ne nézzed, Az ördöggel ne légyen közös - sé-ged.

E H E A E E/G# A E/H H7 E
 8. A felséges Isten szemei vannak Igazakon, kik csak őbenne bíznak;
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E
 Mindazok, kik tőle oltalmat várnak, Kérésükben mindig meghallgat-tat-nak.

E H E A E E/G# A E/H H7 E
 9. Igen közel az Úr Isten azoknak, Töredelmes szívvel akik ó - hajtnak;
c#m f#m/A H F#7 H g#m A E/H H7 E
 Alázatos lélekkel akik járnak, Sok ínségből bizton megszaba - dulnak.

